

til en Advocat, og jeg troer, at det vilde være vanskeligt at faae ubvirket noget Forbud, som indskrænke den individuelle Frihed, som saaledes har været indrømmet Borgerne her i Landet i en lang Række Aar. Med Hensyn til de danske Juristers Afgang til at kunne komme til at indtage de høiere Stillinger i Advocaturen, da maa jeg vel indrømme den ærede Taler, at der ganske vist kan gives Undtagelsestilfælde, og maastee flere Undtagelsestilfælde, i hvilke danske Jurister maae anses for fuldstændigt kvalificerede til at komme ind i de høiere Grader af Advocaturen, men, i samme Grad som jeg har anseet det for rigtigt at fastsætte videnskabelig Dannelse, og det videnskabelig Dannelse med fyldestgjørende Prøve, som Betingelse for at opnaae disse Stillinger, i samme Grad vil det være mig vanskeligt eller rettere umuligt at gaae ind paa at aabne fri Afgang for de danske Jurister til at komme ind i disse Advocaturens høiere Pladser. Jeg tør altsaa ikke i de nævnte tvende Punkter udtale mig imødekommende mod den ærede Landskingsmand.

Det 10de kongevalgte Medlem (Ussing) gjorde først en Bemærkning om, at den praktiske Trang, der havde fremkaldt dette Lovforslag, ikke var stor. Imod denne Ytring skal jeg tillade mig at henvise til, hvad jeg allerede har tilladt mig at anføre om de Grunde, der have bevæget mig til at komme frem med det foreliggende Lovudkast. Den ærede Taler betragtede dernæst Lovudkastet som gaaende ud fra en vis laugsrættelig Anskuelse, men han beklagede tillige, at der saa i alt Fald ikke med denne laugsrættelige Ordning var forbundet saadanne Prøver, som fandt Sted ved Overgangen mellem de forskjellige Stadier i Haandværkerstandens Uddannelse. Jeg troer imidlertid ikke, at den ærede Taler har havt fuld Ret i at betragte Lovudkastet fra det omtalte Synspunkt. Men forsaavidt han har lagt Vægt paa Prøverne, vil jeg dog derhos tillade mig at henlede den ærede Talers Opmærksomhed paa, at Mesterstykke eller Mesterprøven i alt Fald forekommer i Lovudkastet, idet der jo i sammes § 2 er en Bestemmelse om, at Afgang til Høiesteretsadvocaturen kun kan finde Sted gennem en Prøve, som Lovudkastet endog stærker og stærker efter en særlig Indstilling

og Betænkning derom fra Høiesteret. — Det ærede Medlem syntes endvidere at føle sig lidt ubehageligt berørt af, at netop Høiesterets Erklæring ikke var særligt fremhævet i Motiverne, men jeg troer dog ikke, at det let vilde være muligt med Hensyn til Affattelsen af Motiverne til et Lovudkast at stille en Fordring som den — det er muligt, at jeg heri har misforstaaet den ærede Taler —, der forekom mig at ligge i hans Ytringer. — Naar jeg har sagt og særligt pointeret, at der er en Prøve, en Mesterprøve for Agangen til at blive Høiesteretsadvocat, saa tillader jeg mig navnlig at fremhæve denne Bemærkning overfor saavel det ærede 10de kongevalgte Medlem (Ussing) som den ærede 2den Landskingsmand for 1ste Kred (Krieger), forsaavidt de stærkt have fremhævet det Dristelige i, at Høiesteretsadvocaturen maatte komme til at indeholde Blomsten af den danske Advocatstand. At dette maa blive Tilfældet, er ogsaa mit oprigtige og inderlige Ønske, men jeg troer tillige, at Lovudkastet har lagt Controlen med, at dette maa blive saa; netop paa det Sted, hvor den bedst kan lægges, og givet den den Form, hvori den tydeligst kan udføres. Jeg beder det ærede Thing om ikke at overse, at Ingen efter Lovudkastet kan blive Høiesteretsadvocat uden at have procederet paa Prøve for denne Ret i 4 Sager, nemlig i 2 criminelle og 2 civile Sager, og at Lovudkastet derhos indeholder den Bestemmelse, at Ingen kan underkaste sig denne Prøve mere end to Gange. Det staaer altsaa fuldkomment i Høiesterets Magt ved en streng Censur at sørge for, at der kun kommer dygtige Folk ind i Advocaturen som Høiesteretsadvocater. Nu maa det vel indrømmes, at dette kan blive besværligt i Begyndelsen, da jo muligt Mange ville strømme til — skjøndt jeg rigtignok ikke troer, at det vil blive Tilfældet —; men jeg er i alt Fald overbevist om, at det vil staae i Høiesterets Magt ved en streng Kritik fra Begyndelsen af at afværge, at der vil finde en stærk Tilstrømning til Advocaturen Sted af andre Mænd end netop dem, om hvem man maa ønske, at de maae opnaae denne. Det ærede 10de kongevalgte Medlem (Ussing) syntes — hvis jeg forstod ham ret — at foretrække den nuværende Ordning navnlig i Hen-